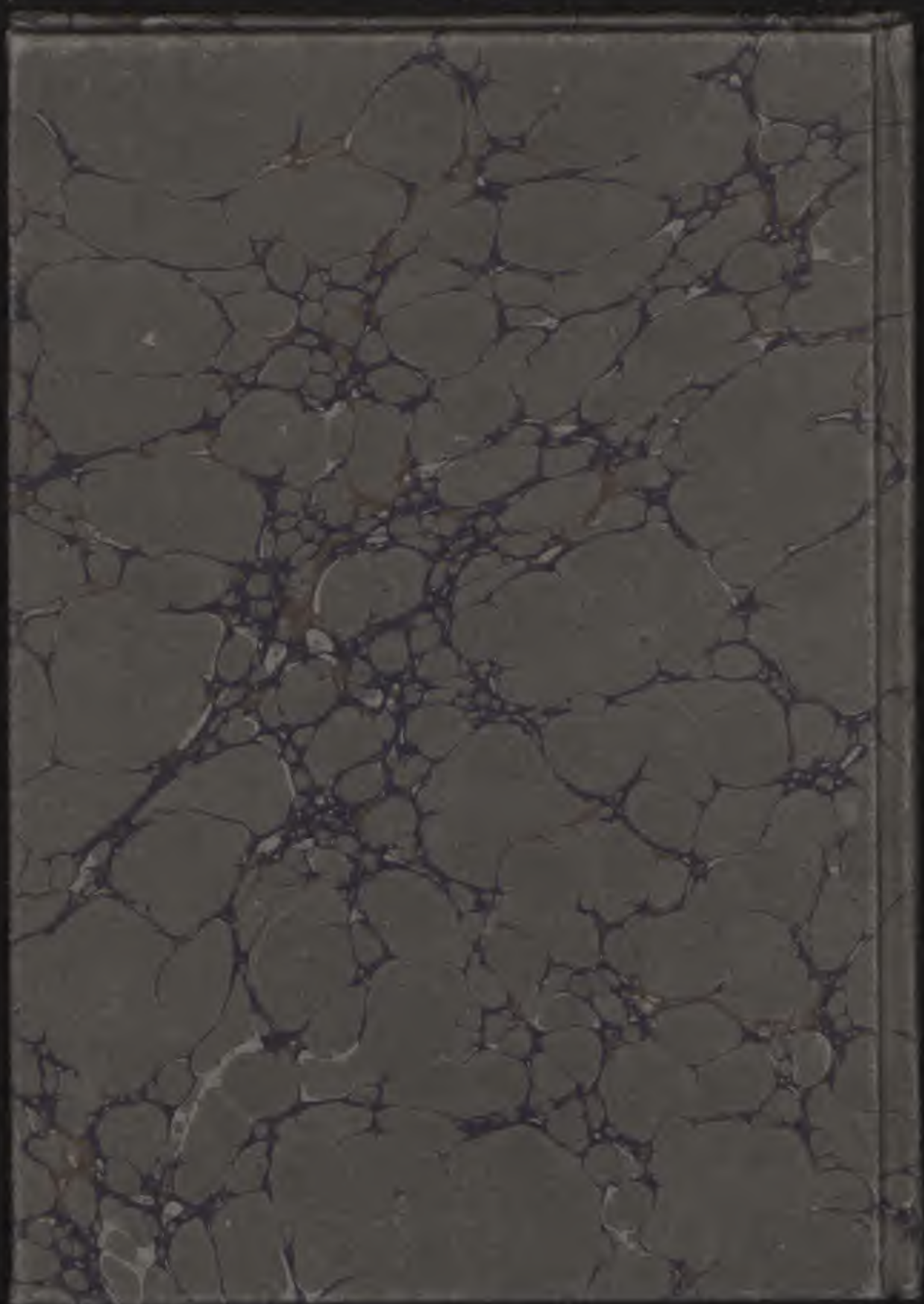

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 250 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 250 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 250 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 250 8° copy 2

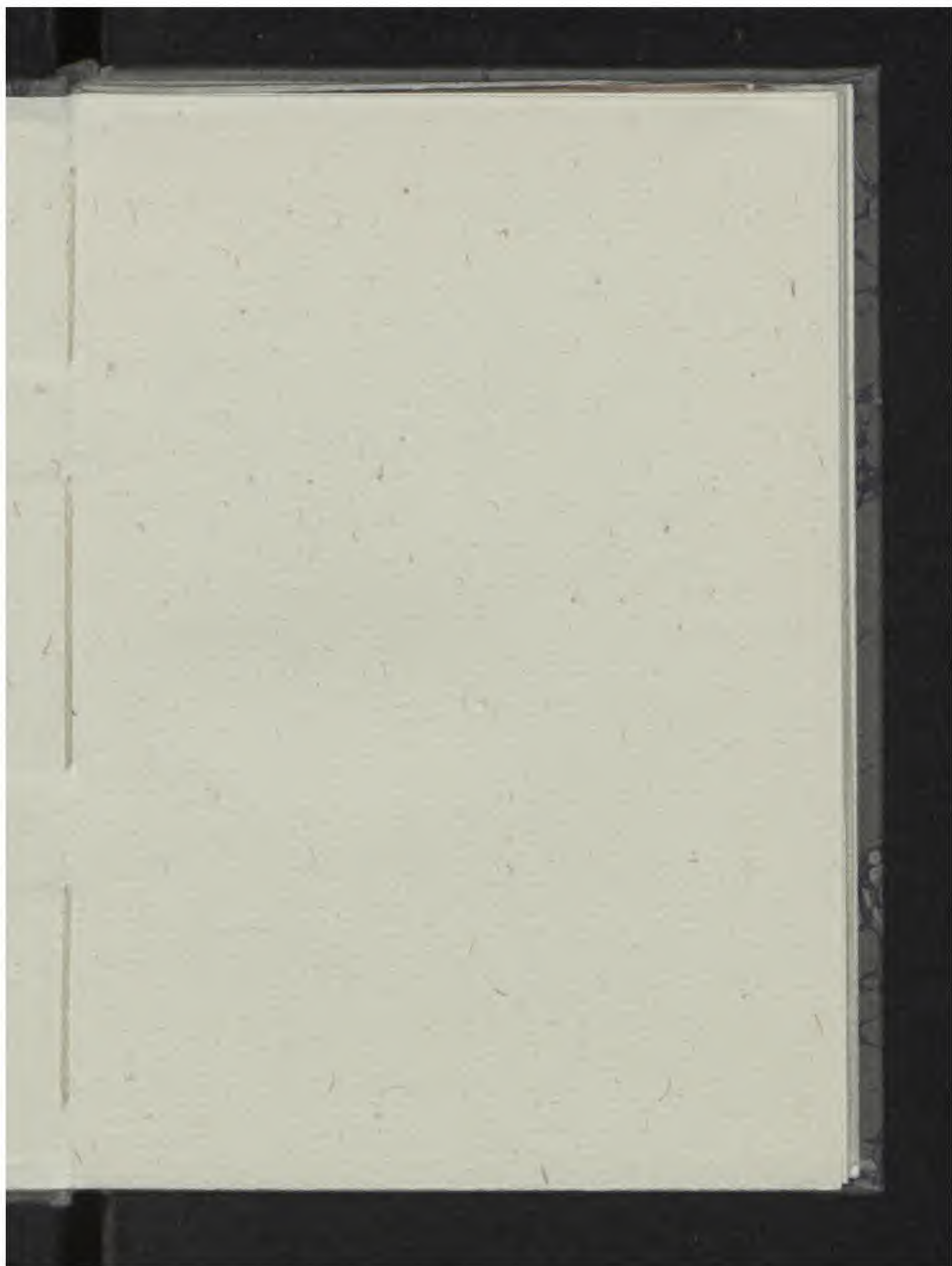
DA Box

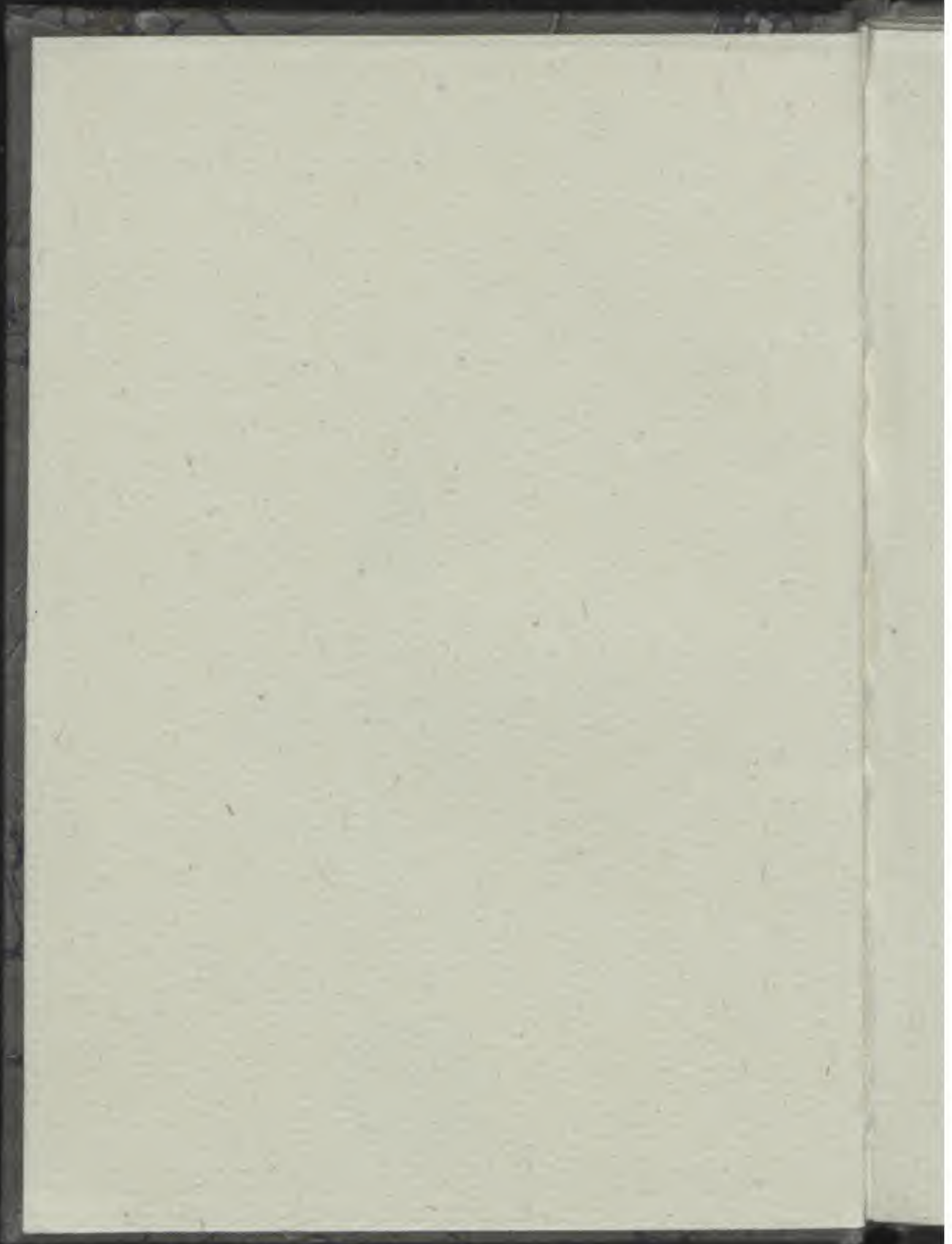

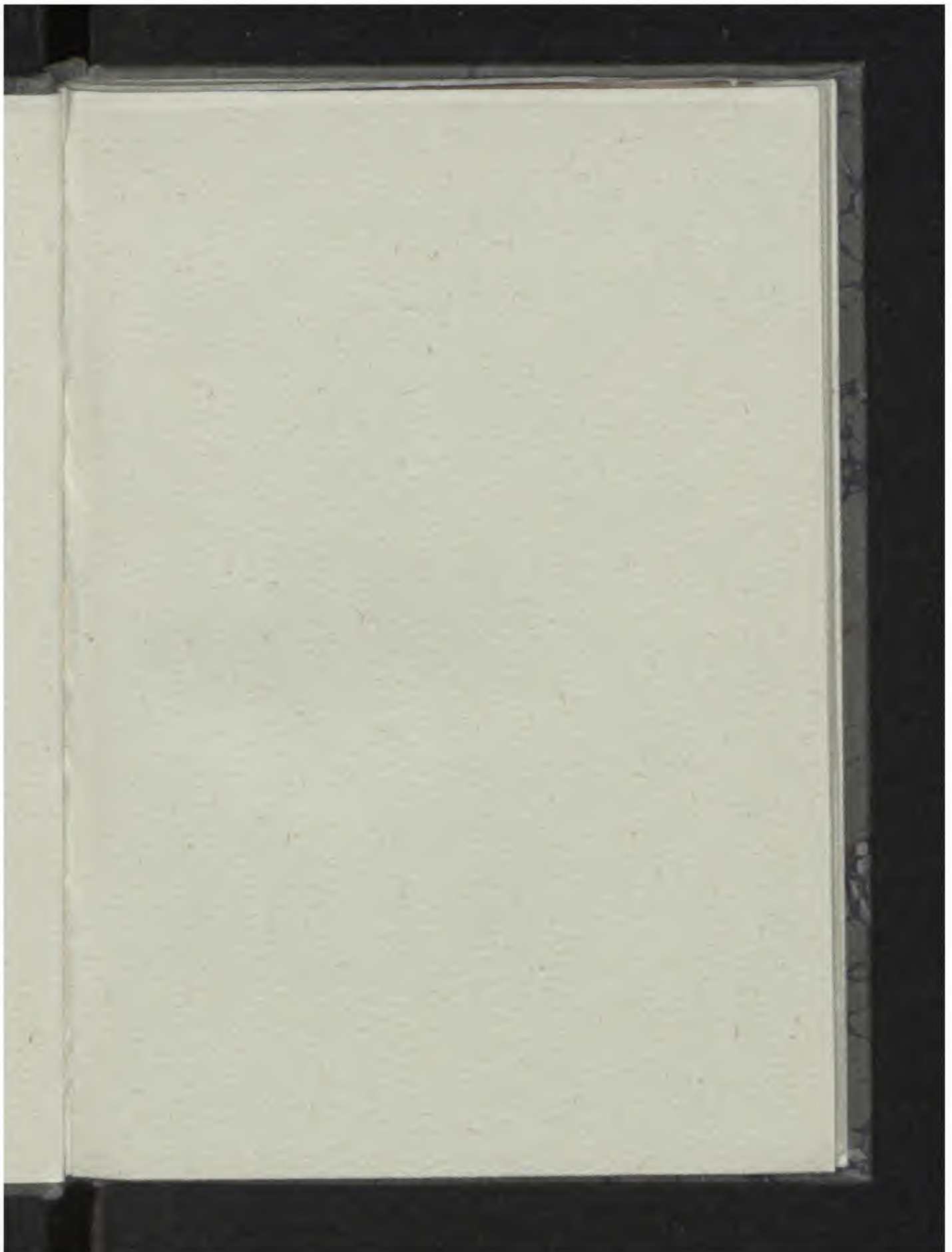
LN 250

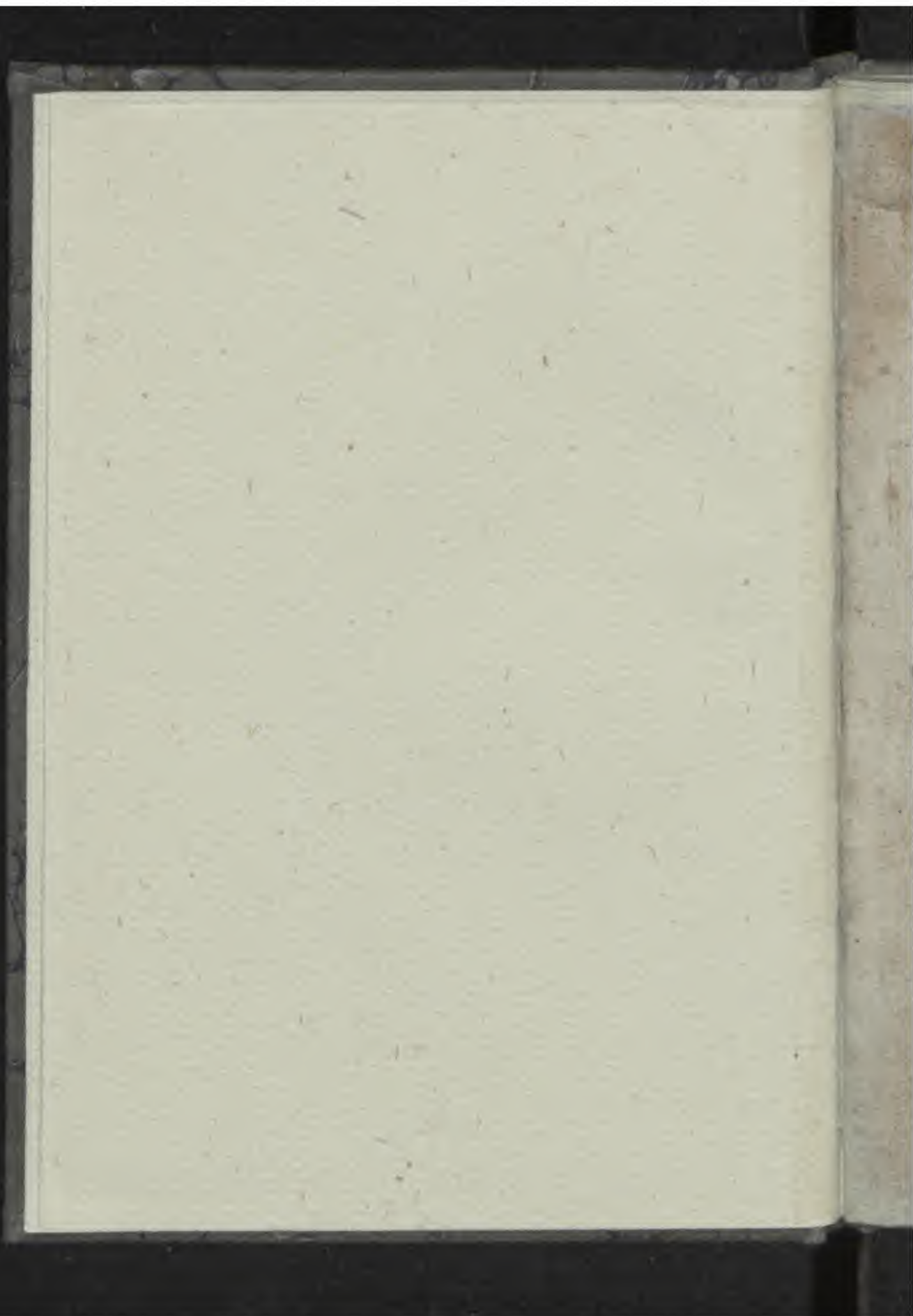
ex. 2.

En Sermon/om Troē
oc hendis krafft/ ved huil

ken Gude værferdig giøre
alle menniske for seg/ oc
tager dem i sin hellige
gunst oc nade

66

J Christiernus Scroch Anno domini
M. D. XXXVij

Per Meddau
1559.

INS

5078

Gal. Cap. 3.

Ligerulis som Abraham haffuer troes
Gud oc det er hanneim regnet till ret
ferdighed / Saa bekiende i iaa ath de
som ære aff troen de ære Abrahams
sonner / Men scriften haffuer der til
forn seed at Gud skulde retferdig giøre
Nedninge ved troen / Thi forkiynder
hun Abraham Vdi din sæd skulle alle
hedninge benedides / Saa skulle nu de
som ære aff Troen benedides med den
trofaste Abraham.

Ser end ieg forclate dette epistel / da er det off
behoff ath vide / oc grundelige offuerueie den trette
oc tuedactighed som nu vdi vor tiid i Christen
hedom opkommen er / ath hun vendes ick alene
ste ved nogne vdnoktes stick eller ceremonier / som
maange mene / Men ved det allerhøgeste stycke
som vor siæls velferd paa henger / som er vor ret
ferdiggiørelse for Gud ved troen / huor der om er
Vdi huilcket stycke de Galather vaare ilde forfø
de / aff falske lærere / oc forlepde i den vrang me
ning ath de trode dem ath forbuersfue synds forl
delse

delse / Guds naade oc venscaff ved lofsens gien-
ninger sō de beuarede oc fuldkomme / Som vare
omsterelse madoffer ath stillighed paa mad tloet
der dage oc andre saadanne budord beuarelse
Ved huilcke de meente dem ath kunde indkomme
i Guds yndest / oc vore frumme oc retferdige for
hannem / Oc i den samme falske mening vare
mesten alle Jødeske folk indførd / baade den tid
troen oc Euangelium begyntes obenbarlige ath
forkyndes ved de hellige Apostle / oc tilforn vdi
Propheternes tider / Da mente de ath giøre dem
selfue retferdige oc salige met deres gode gien-
ger sō de giøre effter Loen / oc i de maade emod-
førde de dem hoffmodelige apostlenes lerdom / sō
vdrobtes ebland hedninge om Christi hellige tro
oc naade / ath Gud vilde forlade synden forgesfues
frimillelige for Christi tro skyld alene / vden all
foregaangd verdskyld eller gienninger / oc aname
syndige hedninge til sine børn / saa mange som
vilde tro oc lade dem døbe / Huilcket Israels folk
storlige fortrød ath hedninge skulde saa tilstædes
ath haffue lige indgang mett dem vdi Euangelio
forgeffs oc vfortient i alle maade / Oc tages lige
met dem i den mechtige Velbyrdighed oc hiemmel-
ske riigdom som Euangelion tilfiger oc tilbyr
der alle synders tilgiffuelse. retferdighed. oc det
euige liiff. Frid for Christi tro skyld / Huilcke det
te wercklige Jødeske folk ingen lunde fordrage ka-
de / Men gaffue dem der emod met ord oc gien-
ninger / lofsens. retferdighed met ath indføre
A q ebland

eblandt de Christne som komne vaare affhedens
ste dømet/ Oc vilde aldelis ath det skulde være
fornøden ath holde Moisi low oc sticck / lige med
Euangelio saa fremt som nogne salige vilde vere /
oc der med forfærde de maange land oc stæder / oc
de Galather besynderlige / som mand maadelig
ge forfare vdi dette gandske epistel som apostelen
scriffuer til dem oc flitelige legger vind paa at
driffue samme falske lerdøm til rygge / lige som
hand oc giør til de romerske Suor hand stercke
lige driffuer sin lerdøm emod lowsens retferdighz
oc falske gierningens hellighed / som er intet andet
for Gud end falske simulatz oc øgneskuggelig
strømteri aff meniskelig troløse fortagelse oc naa
deløse wuillighed / som gielder intet for Gud huile
ket S Pouel her deylige forclarer / bode med scrifte
et exempel i dese fore sagde ord / i saa maade.

**Ligeruis som Abraham haffuer
troet Gud / oc der er hannem
regnet till retferdighed /**

Til desse ordz forstand / hører den historia genesis
so paulus haffuer her til sin bevisning fremfallet /
huilcken alt sammen her ath fremrage vorder for
laangt / di vil ieg icke vden noget røre der aff / ath
wij des bedre mune foritaa texten / Der fore læse
wij vdi samme Moisi bog / att Abraham vor vdi
dette augudiske rige / caldea / huilket rige vnder
giffuets

Gen. 11

giffuet vaar atskillig angud; d̄yrcfelse met maāge
 hedenſke ſtick oc ceremonier / oc ſerdelis tilbade de
 denne elementæ ild / oc holde hende for deres ytt
 perſte Gud / oc i den ſamme blindhed oc vild
 farelſe vor Abraham opfød / oc leffde vdi met
 ſin fader / Thare / oc met ſine brødre Nachor Tof. 24
 oc Aram / ſom benifes clarlige maange ſtæder i Jud. 5
 ſeriffen / Saa lenge Gud aff ſin euige forſtick oc Act. 7
 vduellelſe kallet hannem der vdaſſ / der hand vor
 fē oc halffierde ſinde tiuffue Aar / Oc bad hannē
 vdgaa aff ſit fæderne land oc faders hwiſſ / oc
 till det landſcaff / ſom hand vilde viſe hannem
 oc Gud loffuede det at hand wilde benedide oc
 ſtoer giøre hannem oc maanigfoldig giøre hanſſ
 naſſn / Gen. 12

Zulket hand oc giörde / reigſede ſtrar der
 fra / oc wandrede ind vdi det landſcaff Canaan /
 met ſin huſtru Sara / oc met ſin broderſſon Lot /
 oc wor der / Der effther noghen tiid obenbarede
 Gud ſig for hannem oc ved ith ſkin taledede till
 hannem oc ſagde / Abraham du ſkalt icke rædes /
 ieg er din beſtẽrmere / och ieg er din løn ſom er
 megen oc ſtoer / Oc der Abraham ſwarede Gud
 oc bekumrede ſig at hand hans hwiſſes buſalings ſøn /
 Elezer damascus / ſkulde worde hans arffuing /
 thi hand haſſde ingen barn / Da ſaade Gud till
 hannem / Nej Abraham / hand ſkall icke wore
 din arffning / Men dē ſo ſkal fødes aff dig / hannē
 ſkalt du haſſue till arffning / Oc Gud ledde han
A iij nem

nem vd aff huset/ oc sagde til hannem/ See op
 til hiemmelten oc tæll stierne om du kânt/ oc
 Gud sagde till hannem/ saa skal din sæd och aff
 komme vore/ oc Abraham trode Gud/ oc det er
Gen. 15 hannem regnet til reiserdighed/ Desse ere ordene
 som Apostelen her indfører i sit epistel til sin be-
 visning om Abrahams reiserdig giørelse/ oc første
 indkommelse til Gudz indest oc naade

Om troens vnderlige krafft. Her see vi troens vnderlige krafft hvor
 høvelig hun offuergaar vort menneskelig skiel oc
 fornømsst/ Oc enfoldelig befatter Gudz foriettelser
 grundendes seg der paa alene/ Saa som vi
 her nu formecke aff denne eræfader Abraham
 som skadelige trode oc samt yckede Gudz ord/ dog
 de syntes vmuelige ath kunde nogen tiid fuldkø-
 mes/ Ath hand oc hans hustru skulde aule børn
 paa deris yderste alderdom/ Zelft fordi hand vor
 da fuld næt hundrede aar gammel/ och hans
 hustru Sara vor oc wfructsommelig aff swar
 alderdom/ oc wbequem ath vndfaa oc føde da
Rom. 4 børn naturlige/ som Paulus beuvis klarlige til
 de Rømerske/ Dog trode hand den altnectigste
 Gud oc tuilede intet paa hans foriettelste/ men
 bleff sterck i troen/ oc gaff Gud den eræ och
 hand viste det paa det alleruiffeste/ Ath hand
 Gud loffuede det kænd hand oc saa giøre/ Der
 fore er det oc saa regnet hannem til reiserdighed
 Thi hand gaff Gud det som hannem tilhørde/
 som er sandhed/ Godhed/ altnectighed Eret.
 Oc menni

Oc mennifcken det som hannem tilhør / blindhed
 wanwittighed / wannectighed / Etcet. I deth
 hād aldelis affsagde / oc dødede sin egen fernemst
 ſciel / wiſhed. naturlige tancker / forſtaand. och
 alle mennifclige kraffter. paa det Guds ord motte
 faa indgaang / rum / oc ſted / i hans hierte / Och
 ſom Paulus ſiger / Qui contra ſpem in ſpem cre-
 didit / det er / hand trode paa ith hob / do det wor
 intet hob / ath hand ſkulde vore maange hedning
 ers fader / effter ſom Gud loffuede hannem / Thi
 paa ſin oc ſin huſtues wegne vor icke hob eller
 formoding till ith eneste barn / End ſige til ſaa
 maange ſom ſtierne ere paa hiemmelen Etcet
 Dog forſterckede hand ſeg i troen emod ald mē
 niſckelig begriſſ oc forſindelfſe / Oc tuilede intet
 ath det ſckulde ſaa met tiden wiſſelige fuld kom-
 mes ſō Gud ſagde / icke anſcendis huor vnderlige
 det wor ſom Gud tilſagde / Men huor mechtig
 oc ſand hand vor ſom icke / ath hand vel kunde
 fuldbyurde ſine Guddommelige ord. i ſin ſand-
 hed / oc giſſue hannem børn ved een offuernat-
 urlig krafft / effter ſin Guddommelig willie oc
 welbehaffuelighed / Som denne hellige doctor
 Ambroſius deilige beuiis offuer deſſe ſamme ord
 til de Romerſke oc ſiger / Abraham hand trode
 det ſom for verden wunueligt syntes / thi det hēdet
 icke vdi naturen ath gamele menifcke føde børn /
 oc formeres til ſaa ſkaar een haab / ath de ey telies
 kunde Der forſer troen een dyrebort ting thi hun
 troer emod det ſom er / oc emod det ſom hun ſeer
 ath ſaa

Rom. 4

ath saa skal vore/ och hun husuæter seg ved det
hob ath Gud er til som ietter/ Om huilken det
er tilbørligt mere ath besinde/ end det som men
miskelig dødelighed besatte land Sec ille

Vdi samme maade skulle wi Christne men
nisse haffue off i alle de hellige forietelser/ som
Christus tilfiger off i det naaderige euangelio/
Enuor hand ietter off i syndernes forladelse naade
liiff oc salighed. ath de skulle vesselige tilkomme
ehuad der synes anderledis ath vederfæres/ Som
vnderstundum vel fand hende oc tilfalle genuor
dige ting som synes lige som de skulde være guds
vredis tegen/ oc lige som Gud hade andet i sindet
end som hand foriet haffuer/ Saa som det gick
met tenne troverdige paritarche Abraham/ effter
ath Gud haffde loffuet hannem hielp oc bistand/
Oc ieth hannem det ganste land Canon til eidom
ath erffue/ Dog motte hand dess emelom lide hun
ger/ dyt tid/ oc vandre som een pelegrim vdi sa
me foriette land/ oc motte boo vdi tabernackel oc
Hebre 11 armme huse met sine børn/ Dog forholt hand
seg stadelige ved Guds forietrelsse/ oc bide effte en
andē stad oc land hues bæggenester er Gud selst/
Exo 14 Huileket oc saa vederford/ Moisi/ Josue/ Job oc
Josue 7 andre hellige Guds vdualde/ ath Gud loed dem
Job 2 een tid laang omgiffues met alskens iammer oc
modgaang paa alle sider/ lige som Gud hade
villet plat vndfallet oc forladet dem vdi sin Vrede

Der fore

dog fore

Dog hand kom dennom siden til hielp oc trost i
alle deres vey.

Der for skulle vi icke acche vduortes
apparentz eller velerfaring/ Men alle tude til
henge Guds ordt oc løse i hor det gaar/ Thv
effter som Apostelen bestriffuer oss troen til de
Hebreer/ da er hun en viss tilfluct til det som vi
haabe/ Oc sicker seg effter det som icke syunes/
Det er troen er en substantz oc en sterck fast grund
Alle vsiknelige tings som oppeholdes i vor hvi/
oc bliffue bestandige/ Vden huiuden ald an
delig bygning neidsalder/ Och alle vsiknelige
himmelske ting som Guds ord forwisse oss de
bortfalde alle sammen/ naar deres fundam. enten
troen vnderckes/ Fordi hun er den eneste be
wising som vefgiør oss de ting i vort herte oc
hvi/ so wore egne aldrig soe/ Oc wort skiel oc
forstand aldrig befarte fand/ At de mærckelig be
stroes i hwen langt borthen/ Oc formentes dog
uisselig vde ald tviffuel at skulle tilkeme/ Di det
so en seer oc forstaar/ det heder icke tro/ men det
kalles heder (agnito) det er/ en fiendelike sem
hand ved mer siwn oc wis forfaring/ Men troen
effterfølger enfoldelig guds ord vder ald natu
lig vustab oc forfindelse/ Och hun lader Guds
maet wære sin bewising/ oc lader Guds sand
hed wære sit skiel/ saa som wi here see om denne
ærefader Abraham/ Suor enfoldelig hand loed
D seg lede

Hebre. II

feglede aff Guds ord / och grundet sin tro paa
Guds mact och sandhed alle tude / i huad
hannö veiersfaredes off Chrustne til efftersolles
lig exempel vdi alle vore weye / at viore lige
iaa / Guldcket bliffuer off regnet til reiserdegbed
hoff Gud / lige som det bleff hannü tilregnit

Saa bekiende i iaa at de som eræ aff
troen de eræ Abrahams sønner / **A**en
screfften haffuer det tilforne seet at
Gud skulde redserdig giøre hedninge
ved troen.

Effter wi haffue nu hørdt huorlunde Abra-
ham er redserdig giord ved troen / som hand haff-
de til Guds ord / oc forietelse / **W**i bewist Apo-
stelen framdeles huarfor hand fram sætther
Abrahams exempel for de galater / At de skul-
de der aff lære at effterselge Abrahams tro oc
see til hende / oc icke til lovsens gierninger at
betage den reiserdighed mer som gielder for Gud
Thi siger hand / att disse forsagde ord som nu
eræ framdragne aff screfften Genne. 15 mwe
i Galater forstaa / At de menniste som eræ aff
troen / der er / de som efftersølge Abrahams tro /
oc eræ hannö lighierrige i troen til Guds for-
retelse

rettelse at beta och samtycke/ Di eræ Abrahams
hans ræthe sønner/ i huad foldt de haffue deris
vordnd vdaß/ helder de eræ Jødske eller he-
deniske/ Helt fordi at denne sædel som her tales
om/ er icke legomlig/ men andelig/ aff den him-
melste sædh Guds ord/ oc den helligaands kraf/ i
søin tiltages oc vndfanges ved troen/ Oc icke
ved omstetelse/ eller med nogne andre lovsens
Ceremonier/ oc gierninger

Her haffue wij at mercke den atstillighed
som scrifften giffuer tilkiende om byrd oc søn-
skab/ at hun taler om twende hande Abrahams
sønner/ Et slags som eræ hans naturlige søn-
ner oc awkomme aff hans legom och blod/ saa
som Ismael vor herkommen/ oc vralige aff is-
rael/ som vdspredeß slect fraa slect mangfoldet
lig/ saa som de falske lærere waare her kommen
aff/ som forførde de Galater med falske giernin-
gers lerdøm/ Oc hoffmodit denom aff lovsens
gierningers/ oc omstetelses helligbed oc velbyr-
lighed oc de vaare dog vantro y mod the hellige
euangelij forrettelser oc stode det haardelig y mod
Dog berøminid de dennom at være Abrahams
fri børn baade det Christus predicket selffuer y
verden oc y den y Apostlenes tye der de vdrob-
te Euangelium/ som mand maa se Johan. 8
huor Jøderne sagde til wor Herre/ Vi y er

At apama

Abrahams sæd / oc wij haffne icke tiend nogen
 noget tndt / Abraham er vor fader etc / Saa
 danne sønner som saa eræ komne aff Abraham
 blod och byword kaller screeften filios naturæ /
 Naturens børn / Men den anden byword och
 frøntab som screeften giffuer til fiende er ande
 lig / aff den himmelske sæd Guds hellige ord oc
 nåde ved troen / saa som Isaac vor andelig sø
 mn / oc vor sin faderlighierig oc sølæng i troens
 fødsord til Guds forrettelse At samtlicke alle tii
 de / som eth xth egte æffuebarn til Guds for
 rettelse / saa som oc Jacob / Joseph / oc de andre
 vordolde Patriarcher oc Propheet / vaare Ab
 rahams tronerdige sønner andelig / lige i tro
 oc lyelse i mod Guds hellige ord oc løfte / Saa
 lke sønner kalles i screefte filij promissionis det er
 forrettelses sønner Gal 4 Di saa mange som
 de æ de kalles ættes for hans ræthe æffue
 sønner til benedidelsen / oc icke de andre som eræ
 komne aff hannom legomlig / Oc eræ hannom
 vordige vdi troen oc lyelse til Guds ord och for
 rettelse / Saa Paulus forklarer til de romer
 he hand siger / Icke eræ de alle sønner som
 er æ Abrahams æffomme / Men vdi Isaac kal
 kalles teg søn / det er / The eræ icke sønner alle
 so n eræ legomens sønner / Men de som eræ for
 rettelses sønner the skulle tilregnes for sæden etc
 Oc det haffuer screeften forsigd for mange hvo
 der

Rom.

Paulus forklarer til de romer
 he hand siger / Icke eræ de alle sønner som
 er æ Abrahams æffomme / Men vdi Isaac kal
 kalles teg søn / det er / The eræ icke sønner alle
 so n eræ legomens sønner / Men de som eræ for
 rettelses sønner the skulle tilregnes for sæden etc
 Oc det haffuer screeften forsigd for mange hvo
 der

drede aar / at Gud skulde retfærdiggøre / i de
allene eth slags fold i verden / som var Israels
fold / Men mange vralige & edninge ved troen /
Dog de hafte hu i den omsterelse eller lowen oc
hen / es gierninær / dog skulde de anannes til
samme naade aff Guds frøwillige giendst och
gode villie / som Gud tæredes mest lundelig den
nom at bewyse i alle maade / saa som nu her
effter bewises

**Thi forkiønder hun Abraham vdi
din sæd skulle alle hednige benedides.**

Nu befeftes Apostelen sin lærdom med en
fast bewisning aff screfften Genn. 22. Hvor der
staar tilfagd Abraham vdi din sæd skulle alle
hednige benedides / det er / vdi Christo skulle
alle hednige løses / fraa send / oc ded / oc helst
uede / Oc de skulle saa benedidelse der er / naad
de lijff / oc salighed / Och ihet skal skee icke ved
lovsens gerninger / men ved troen til Guds ord
oc forrettelser / som Abraham troede oc gaff mact
vdi sit herte alle mude

Thet samme bewiser oc Esaias Prophetæ
i sit 49. ca. der som hand siger om Christo den
benedidede sæd Abrahæ / Thz er meg lidet / at
Bij

Job 1
1 Reg. 5

Du skalt være min tiener / til at oprethe meg Jor
cobs slekt / Jeg gaff teg til hedningers lywss /
at du skalt være myn salighed yndil Jorderne
ges ende / Ther see wij klarlig huor arme hed
nige skulde tilstædes / at saa indgæng lyge m3 Is
raels folck til reiserdighs ved troen / dog de vor
re v omstorne oc vaare icke vnder lowen / lige
so n wij læsse om desse fromme Guds vdwoid
mend / som wore Job / Naaman Syrus / Achis
or / oc saadanne fleræ / som vaare fromme oc hel
lige for Gud / for troens skyld / dog de leffde icke
vnder Moisi low oc Ceremonier / Men de finge
naade oc benedidelse ved den tro som de haffde
til den benedidede tilförmende Abrahams sæd /
som er Christus Jesus / ved huilcke alle slecter /
folck / oc nationer haffue været / eræ / oc skulle
worde benedidede ved troen / saa mange som be
nedidelse noget tidt tilförmen er / Di beslute
hand nu endelig oc summelig sin lerdom om tro
en oc hendis reiserdighbed / oc siger

**Saa skulle nu de som eræ aff troen
benedides med den trofaste Abraham.**

Her aff er det nu bewist med exempel oc
m3 klar bewisning aff screfften / at alle menniske
som eræ aff troen / det er / som tro oc giffue de
hellige

Hellige Enangeliste foriettelser maect i derle hlerd
ter/de skulle benedides m3 den trofaste Abraham
Det er/de skulle forlassis fraa alt ont/oc faa raa
de oc salighed aff Gud ligeruiff som hand fick/
Di art saadant er icke schriffuet for Abraham
styd enæ/ Men for vor styld/huilde retferd
digheden oc skal tilregnes ved troen til Jesum
Christum Di troen oc Guds foriettelser form we
en nu saa moget som da/at betage Guds naade
oc benedidelse/ effter at Christus bliffuer i gaar
oc i dag/ oc hand er ewindelg Hebre. 13

Aff desse ord mæ w3 klarlig fiende huor
lænde Gud retferdiggiør v3 gudelig menneske At
det skeer i lige maade som det er nu seet i m Abraham/
Eaa som S An b3 i epist. ad rom
Cap 3 deilig bewiff/ huor hand seget/ Quia
enim omnium vnus est Deus vna ratione omnes
iustificauit. Forthi at der er en Gud alles ro
der for haffi er hand retferdiggiord alle ved en
uise oc maade/ Nu sandt der icke verd styld
eller forgar gende gode gierninger hoess Abra
ham/ Der hand vor vdi sin sendige væsen/ oc
awgudeste leffuit/ Men aff Guds egen fr3 for
f3medes naade oc endeste bleff hand vdwold
oc faller aff Gud/ och fund giord dette gledelig
Enangel3 budskab / Ego protector tuus sum etc
Jeg er din bestermeræ/ oc ieg er din leu etc/ Oc
for

for hans tro oc hellige samfæde som hand gaff
 Guds forrettelser/ Da bleff hand regnet retferdig
 for Gud/ som nu siger er. Saa gior oc Gud y
 lyge mæde nar hand retferdiggiør nogen syn-
 dige men i yste/ Att Gud odwel hānem effter
 Act. 13 syn ewig prædestinats oc forstidelse/ Effter sō
 Lucas beuissier vdi syn bog sō falles apostelers
 gierninger/ Att der paulus prediker vdi Antio-
 chia/ da gynge sōme bort oc bespottede Guds ord
 Men saa mange (siger hand) som vaare for-
 seickter till det ewige lyff/ the trode Guds ord/
 Joh. 6 Ochorde the mer glæde/ Der for sagde Christus
 saa ofte vdy euangelio/ ynagen kōmer til meg vde
 myn fader for dragit hānom/ Item huo som
 helst der haffuer hørdt aff faderen oc lærdt/
 Sand kōmer til meg/ aff huike ordt v y monne
 forstaa/ at Gud hand yndgiffuer selfuer then
 riige maiestætelig gaffue (troen) vdi syne vdy
 wolde mē i fies hiarre v dē helligaad/ oc guds
 ordes hørelsse/ Huiken tro omwender oc fornyer
 men i ystens hiarre oc synd aldels/ ath de bliffue
 anderledes be fickedede end de sōre vaare/ Di
 ther indkōmer løst oc glæde til Guds bud oc
 In enchi. willie ath fuldkōme/ Saa som S. Augustinus
 Cap. 30 deilig bewissier/ y the hand seget/ ath da vore
 wi andelig fr y nar Gud gior oc skaber off/ icke
 ath hand skaber off menn yste/ huikeet hand nō
 sōme giordt haffuer/ Men hand skaber off ath
 w y skalle

vi skulle vore gode mennyske / huilket hand
nu giorer med syn naade / At vii skulle vore eth
nyih creaturæ vdi Christo Jesu effter det sem
sagt er / O Gud skabe vdi meg eth rent herte /
Och forny vdi meg en rensyndige aand hee
Aag / Oe siadan en gensødelse lader oss icke
blifue de samme i mod oc synd / som vi førre
værit haaffuer / Men hwn omvender oss ganske
oc gior oss fromme oc gode med ny synd och
tæncke / oc skaffer i oss andelig læst oc glæde til
alt got at fuldcome / oc en brennendis kjerlighed
til Gud oc hans lov ath elike aff huerher / Oe
hans faderlig villie alle tude gierne at effterfølge /
Naar troen viisner oss oc visgior oss de rættelike
welgierninger / Som vor himmelske fader oss
trøndelig bewysst haaffuer ved syn søn Iesum
Christum vor herte.

At huilket vi haaffue at mercke / At den
tro som her talls om / det er icke den tro / sø huer
naadeløst mennyske meen seg at haaffue / Men
det er den rætte læffuendis tro / som indgiffuis i
menniskens herte aff den helligaand ved de
wangelij predick oc hørelse / Huilken tro tiltager
seg Christum i rætte maade som skriften for
kender oc fram sætter hannom / och hans vels
gierninger / At hwn bekiender hannem for syn
saligheds gaffue / oc læfueds exempel / oc rættelig
tiltager hans døds oc pines oc opstandelses frætt
C Oe beken

We bekiender hannem for sy n rættferdighed / viff
 hed / genløffelse / och helliggiørelffe vdi alle tude /
 huldten tro fallis aff S. powel fides per delecta
 onem operans Gal. 5. Enor hand siger / Fordi
 vdi Christo Jesu dwer huercken omstierelffe
 noget eller w omstierese / Men den tro som gior
 ved tierlighed / We at hwn giorer eth gāmele
 sōndigt adams mennyske til en nyt creature / det
 bewyffer Paulus strax der effter til de Gal. Cap
 6. Fordi vdi Christo Jesu dwer huercken om
 stierelffe eller w omstierelse men en nyt creature
 der holder Apostelen eth nyeth creaturæ for
 det mennyske som er fornyeth och igenfød ved
 den rætte leffuendis tro som gior ved tierlighed /

Tit. 1.

Zuldten tro hand faller en ander sted fidem elec
 torum dei. Guds vdwoldes tro / Thi saa seger
 hand / Paulus guds tierner / oc Jesu Christi
 Apostel / effter Guds vdwolde menniskes tro / oc
 sandhed; bekendelse ect.
 Och Augustinus faller sāme tro fidem gratiæ
 naadens tro / fordi hwn arander seg paa naadens
 foriettelser / och paa Gud faders barmhertighed
 vdi Christum / oc giuffuer seg til ved tierlighed
 Guds; Zellige bud oc willie at elste oc effter følge
 Der for vilde Paulus icke frem sætte eff til lerd
 huer leff menniskes tro / Men Abrahams tro /
 di hwn fyndes at haffue værit den rætte leffuend
 dis tro / som bewiste seg ved tierlighed vdi alle
 dyder

vnder oc gode gierningier/ Thi saa læssis der om
 hānem vdi den første moisi bog/ om hans troes
 fruct/ Først at hand lydde Gud oc vdgick aff
 syt fedderne land/ och til et andet land som han
 icke fiende/ Och boede der i arme bolige och
 hvyre hvyss/ och led stoer armød tolmødelig/
 Item han sette syn luff i fare oc løste syn broders
 søns fengsel loih/ Hand lentte velfarendis mend
 hvyss/ oc herberger Gud's Engle/ Item hand
 bad gott for syne vwenner/ Item han befandt
 et vdi den stercke frestelsse der hānem vor bødē
 aff Gud at offre sin søn Isaac/ huad vil mand
 merce sege/ end at som screfften taler om hannem
 At den staare fader Abraham en fader mange
 hednyngers/ ath hans lyge er icke befunden vdi
 æren/ som beuarit den alder høiestes loff/ Och
 vor vdi testamente med hannem ec/ Saa er det
 beuist huad tro paulus taler om vdi sine episteler
 saa mangfaldelig/ oc giffuer tilkiende ath vden
 hvynde kand ingen teckis Gud/ Om huilcke rett
 skaffen tro dw mott ydermere læsse i skriften
 besønderlig Psal. 61. Ziere. 11. Ioan. 3. Act. 15
 Rom. 4 oc 9. Zebre. 11. Der giffus samelig
 klar forstand paa hvynde/ ath mand kand stille
 hinde fra den falske døde selfgiorde tro/ so mæge
 nu (dessa være) bedrage denom selfuer med/
 Om huilcken dw mott læsse. i Cor. 13. Et si ha
 beum oem fidem ec. i Timott. i fide nō fida
 C ii Tit.

Gen. 14.

Gen. 15.

Gen. 20.

Gen. 22.

Zebre. 11.

Ecc. 44.

Tit. 1. Conſitentur ſe noſſe deū factis aut negant
Item 1 Ioan. 2. Qui dicit ſe noſſe eum e. mandata
eius nō custodit mendax eſt/ Iaco. 2. fides ſine
operibus mortua eſt/ ecc.

ſcandalis paa det at denne ſcript ſtull
ſondes rettelig oc enſoluelig forſtoed vforwend
eller torqueret/ vil ieg tilfalle de hellige fedres
ſcripter/ ſom alle tiide vdi formaels kircke haſſue
lerd oc ſcriuet endirektelig ſame Apoſtelig lerd
om menniſkens retferdiggiorelſe ved troen/ och
Guds naade/ vden huilcken tro oc naade a'de
leſſnet er icke h̄pocrisis oc øgnehellighed for
Gud/ ſi her heuile oc got det ſynes for verden
Saa ſom Auguſtinus forſt bewiſſ vdi der
prefaz ſom han ſcriuet offuer den Pſal/ 31.
Vil ſtulle forſette tro n ingen gierninger/ det er/
at nog? ſal ſeges at giøre vel fer en han foer trok
Gordi de ſamme gierninger ſom ſeges at ſke for
troen/ end dog de ſynes loulige for menniſken
De ere dog vniſte oc forfengelige/

In ſim
bolo. Item Ciprianus martyre troen (ſiger hand)
m̄ forgange vdi alt vort leſſnet/ Oc y aldr det
ſom ſal nogt forme eller haſſue beſtand for
Cap 4 Gud/ ſcandalis Sedulius ſiger och ſaa/
ad rom. At retferdighedsens begiendeliſe ſom er aff Gud
er troen/ ſom troer paa den retferdig giorete/
Oc denne tro aar hun wordet retferdig giord/
Da

Da er han wdt mennistens siel/ som en leffactig
 qweg rod er i Jorden/ och hwn begiender at
 bære fruct ved Guds loff/ etc. siger hand frama
 deles/ Det for er retferdighedsens rod (som
 er troen) icke aff gierninger/ Men gierningers
 fruct wore aff retferdighedsens rod h/ so er troen/
 Item Gregorius bewijs det samme/ At vden i troen
 troen først holdes da kommer mand icke til
 tierligheden/ Di tierligheden gaar icke for tro
 en/ Men troen gaar for tierligheden/ Ti ingen
 fand elste det/ som hand haaffuer icke troet/
 lyge som mand fand icke helder hobes der til etc/
 Her aff maag huer Christen menniste besynde/
 At denne lerdom om troens retferdighed som nu
 læres i den hellig kircke/ er icke fremmit lert
 eller ny/ Men haaffuer waerit aff troens første
 begindelse lert/ aff de rætte hellige fedres/ som
 haaffue haaffde ræth grøndelig forstand paa den
 sande Apostelig lerdom oc fiendedom/

Det for bør nu att forskiwdes alt den
 falske ketterske lerdom/ som her i mod nogen
 tindt haaffuer waerit lert/ enten aff gammel tindt Ambrosius
 eller nu/ besønderlig diss. gamle ketters lert præfat
 dom/ som kalles Symachian Nazarei/ oc Pelus ad Gal.
 lagiam/ Guldke lerte/ att wor retferdiggjærelse Hiero in
 haaffde sin begindelse aff oss sielffuer/ Oc att e. a. Cap
 10 kunde forhuersfue salighed och himmeriges

ære hoff Gud met wore gierninger vden Guds
naade/ Oc at wi Christne eræ forplittede til at
holde alle Moysi laws Ceremonier och budord
om wi ville bliffue salige/ Desligest fordom
mes och heræ adt den falske gierningers lerdom/
som wore serhellige partidike ordens inwonde
haffue vdrobt oc screffuit i inod troens ret
ferdighz/ i det de haffue lerd at mennicken kunde
selffuer forhuersfue Guds naade met deres frii
willies gierninger/ oc naturlige macter/ Item
At mennicken kunde aff sin frij villie fuldfomme
Guds budord/ Item at de personer som gaff seg
i deres orden/ oc giore di tre hoffuit løffte/ kude
de forhuersfue den samme naade/ som mand foer
i doob/ Siden lærde de twert i mod/ at mand
skalde tuelle paa heller en var i had eller i venstast
med Gud/ och saa gransket de inthet saa got om
troen vdi penitencia/ Men de affløste onde
vantro personer for peninge oc gaffue styld w
bescelige/ och drøppet deris falske afflad dorlig
offuer hoben alt/ om de haffde søndsens angren
oc wore screffrede/ oc at de lærde falske porticulere
de gierninger til syndernis affslettelse oc fyldeste
giorelse/ oc huad en giorde aff en god menyng
det var behaffueligt for Gud/ Oc mange fleræ
vildfarelser som samme personere de serhellige
secter haffue besmytter den helig kircke med/
Troen oc Guds naade til formyndskelse oc bes
merckelse

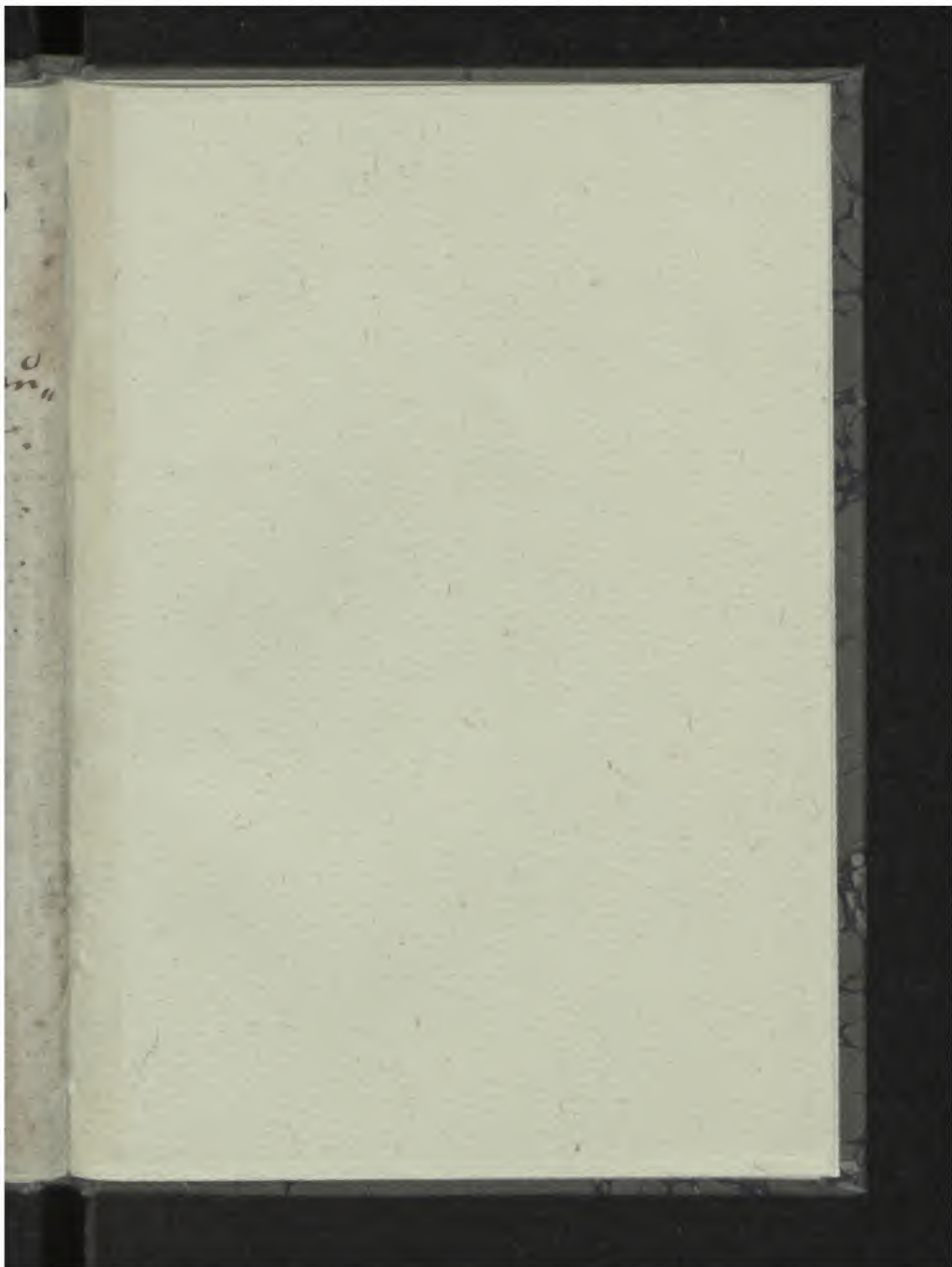
mørckelse/ oc med sig lerdøm hæffe de borte
ferd Christi velgierninger oc velgierningers
bekiendelse/ vden huldken bekiendelse ingen rætt
Guds mørckelse ske kand/ Der for skal hver
vætte oc beware sig fraa flyg pharisaiske falske
lerdøm/ som søder ond fruct aff sig/ Sem er
hipocrisis/ øgnehellighed/ falsk hellighed; nillyd
oc formennelse/ andelig hoffmed/ oc god denes
fælighed/ myshob/ Oc andre saa danne fortæll
uelighedsou meniskens siæl kand offuerlæme
aff saadan falsk bedragelig lerdøm.

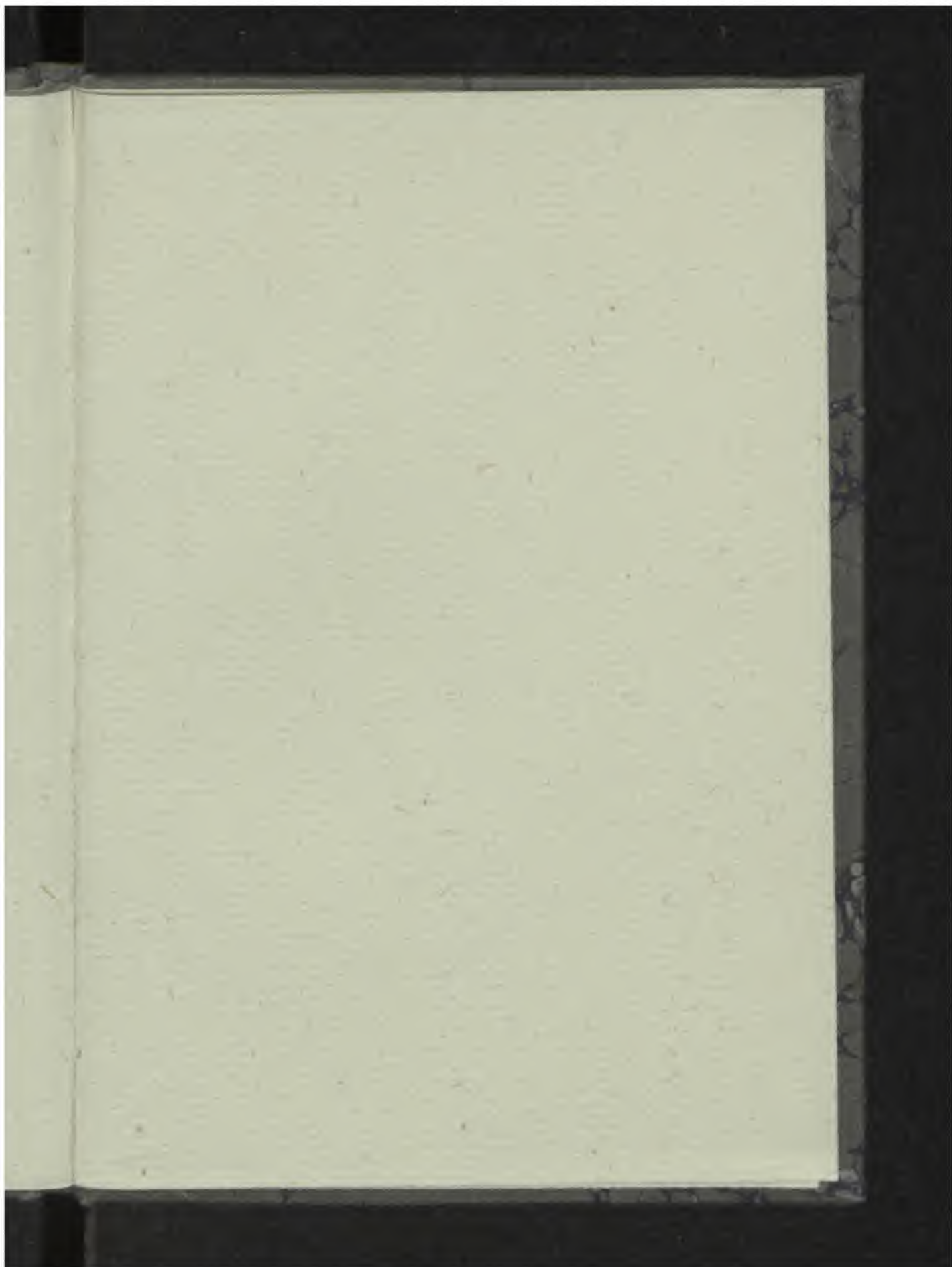
O Der for ville vi nu bede den Almægtigste
Gud/ At hand vilde værdis til at beware
syn hellige Christusne kircke fraa ald forseriske
lerdøm oc vildfarelse/ Och hand vilde styre hende
vdi alle tude ved den helligaand vdi ald sand
hed oc hellighed/ Paa det hwn motte iken læme
til en god fred oc endrectighed vdi ald Christelig
lerdøm/ och Evangeliske sandhed/ Att vi
Christne mennyske motte loffue och prise Gud
fader ved Jesum Christum med en sandhellig
dørckelse vdi aand oc sandhed efter hans hellige
villie/ Oc vi motte bode nu oc i vor død; time
angribe med en sterck oc stadelig tro Guds
hellige ord oc foriettelser/ Ved huldken vi motte
nu oc da smage oc forneme i vor hierte hans
ewige søde

twilge Iode godhed och barmhertighed / **OH**
der med indgaa vdi den ewige saligheo
Der til hielp off Chustus Jesus
vor Herre huldken v're tacku
oc loffuit nu oc euindelig,
A M E N.

*Christiernus panlunus tan
Galensis est inuens herus.*

S Prentet i Ristbmenhaffn off **S**
Hans Wyngaard. Anno.
MD. D. XXX. X.

Esq. B. B. 1987